

som hovedregel kun vil medføre beskedne ændringer i den nuværende byrdefordeling mellem de enkelte amtskommuner.

Amtsrådet kan også tilslutte sig de i notatet og betænkningen anførte synspunkter vedrørende anvendelse af det gennemsnitlige kontra det faktiske beskatningsniveau i udligningen.

Udligningen af forskelle i beskatningsgrundlag bør således fortsat baseres på det gennemsnitlige beskatningsniveau. Herved fastholdes objektiviteten i tilskudsfordelingen, som har været et grundlæggende princip i hele byrdefordelingsreformen.

En anvendelse af de faktiske beskatningsniveauer vil indebære, at en kommune selv kunne påvirke tilskuddets størrelse, idet tilskuddet i så fald ville virke som en generel positiv eller negativ procentrefusion af den kommunale skatteudskrivning af en betydelig størrelse, som vil variere fra amtskommune til amtskommune. Endvidere vil tilskuddet for den enkelte amtskommune ved anvendelsen af det faktiske beskatningsniveau blive udsat for større svingninger fra år til år end ved anvendelsen af det gennemsnitlige beskatningsniveau.

For så vidt angår fastsættelsen af udligningsniveauet i udgiftsbehovsudligningen og skattegrundlagsudligningen finder amtsrådet,

at dette i overensstemmelse med den generelle målsætning bør fastsættes så højt, som det er forsvarligt under hensyntagen til overudligningsproblemer.

Beregninger, som Vejle amtsråd har ladet foretage, tyder foreløbigt på, at udligningsniveauet med anvendelse af det gennemsnitlige beskatningsniveau kan gå op til 88-89 pct. uden, at der opstår risiko for overudligning. Vejle amtsråd må derfor anbefale, at den samlede udligning fastsættes på dette niveau.

Når man anvender det gennemsnitlige beskatningsniveau og det gennemsnitlige serviceniveau vil tilskuds-/tilsvarsbeløbet forblive uændret uanset det faktiske serviceniveau. En sådan ordning kan altså kun sikre, at kommuner med et gennemsnitligt serviceniveau også får et gennemsnitligt beskatningsniveau. Systemet kan altså ikke foretage udligning af marginale ændringer i serviceniveauet. Dette betyder, at der selv med en 100 pct. udligning i den foreslåede model vil være forskel i de enkelte amtskommuners muligheder for at afvige fra udgiftsbehovsniveauet.

Nedenstående regneeksempel viser, hvilke ændringer et serviceniveau på 10 pct. over udgiftsbehovstallene vil medføre i de enkelte amtskommuners beskatningsniveau.

	Stigning i beskatningsniveau
Københavns kommune	1,49
Frederiksberg kommune	1,27
Københavns amtskommune	0,94
Frederiksborg amtskommune	0,95
Roskilde amtskommune	1,02
Vestsjællands amtskommune	1,30
Storstrøms amtskommune	1,38
Bornholms amtskommune	1,53
Fyns amtskommune	1,36
Sønderjyllands amtskommune	1,38
Ribe amtskommune	1,36
Vejle amtskommune	1,36
Ringkjøbing amtskommune	1,31
Århus amtskommune	1,30
Viborg amtskommune	1,53
Nordjyllands amtskommune	1,40